

MEDIC VETERINAR

PROFIL OCUPAȚIONAL

(versiunea finală)

Descrierea ocupației: Practicantii unei astfel de ocupații realizează examen clinic al animalelor pentru a detecta natura problemei de sănătate.

Cod COR: 222 302

A. Sarcini principale

Această componentă cuprinde acele sarcini aferente unei ocupații care au cea mai mare importanță pentru ocupația respectivă și permit diferențierea între o persoană cu performanțe ridicate în profesia respectivă (expert) și o persoană cu performanțe reduse (novice).

- Realizează examenul clinic al animalelor de fiecare dată când îi este prezentat animalul, pentru a detecta natura problemei de sănătate
- Pe baza examenului clinic stabilește pașii următori - diagnosticul clinic în cazul animalelor bolnave sau necesitatea unor analize suplimentare de laborator premergătoare diagnosticului
- Recoltează probe biologice pentru investigații
- Face trimitere spre laborator pentru analize suplimentare
- Recomandă proceduri de ecografie sau radiografie înainte de stabilirea diagnosticului
- Interpretează rezultatele analizelor și ia decizii privind diagnosticul, pe baza acestora
- Stabilește în funcție de diagnostic o schemă de tratament pentru animal, care se poate realiza la cabinetul medical sau acasă/ de către proprietar sau îngrijitor
- Recomandă în funcție de diagnostic dieta necesară pe perioada tratamentului
- Administrează medicația necesară în cazul tratamentelor la cabinet
- Monitorizează evoluția animalelor bolnave și ajustează schema de tratament în funcție de aceasta
- Evaluează eficiența tratamentului la final
- Realizează intervenții chirurgicale – extirpare de tumori, castrări, osteosintează, operarea oaselor rupte, euthanasiere)
- Supraveghează periodic starea de sănătate a animalelor (minimum 1 dată/ an)
- Realizează manopere de deparazitare internă și externă și vaccinare a animalelor sănătoase
- Realizează manopere de toaletă a animalelor de companie

- Comunică proprietarului animalului sau îngrijitorului tipul afecțiunii, riscurile, informații despre transmiterea bolii la om, ce aspecte să urmărească în evoluția animalului, cum se manifestă afecțiunea la om.
- La prima consultație informează proprietarul sau îngrijitorul referitor la condițiile de viață necesare animalului, alimentație, detalii legate de creștere și îngrijire, igienă, acțiuni obligatorii

În plus, în cadrul unei ferme:

- coordonează și verifică condițiile de mediu din fermă
- monitorizează evoluția stării de sănătate a animalelor
- instruește îngrijitorii privind implicarea lor în administrarea alimentației și tratamentelor
- instituie măsuri profilactice
- realizează baze de date și previziuni privind numărul și starea de sănătate a animalelor

B. Contextul muncii

Această componentă conține informațiile esențiale despre mediul în care practicanții unei ocupații își exercită activitățile menite să ducă la îndeplinire sarcinile aferente și eventualele riscuri la care aceștia se expun.

B₁. Mediul fizic

- Majoritatea sarcinilor se realizează în spațiu neprotejat

B₂. Mediul socio-organizațional

- Cele mai multe sarcini sunt structurate și repetitive
- Muncă cu orar fix
- Frecvente interacțiuni interpersonale

B₃. Riscuri. Alte notificări speciale

- Nu este cazul

C. Nivelul de educație și calificare

Exercitarea oricărei ocupații necesită un anumit traseu de educație sau training finalizat printr-o calificare. Conform Cadrului European al Calificărilor (EQF) există 8 niveluri de calificare (N1-N8).

- Studii superioare de specialitate
- Nivel de calificare: N6

D. Cunoștințe și deprinderi

Cunoștințele colecții de informații relaționate, specifice unui domeniu. Ele sunt rezultatul învățării formale sau non/informale. Deprinderile sunt cunoștințele procedurale, adică blocuri de cunoștințe despre cum să faci o activitate (proceduri, strategii, tehnici), de regula cu o anumită unealtă.

Cunoștințe referitoare la:

- Medicină veterinară generală
- Biologie
- Servicii clienți și personal
- Chimie

Tipuri de deprinderi

- Deprinderi folosite în învățare
- Deprinderi de rezolvare de probleme
- Deprinderi tehnice

E. Aptitudinile

Aptitudinea reprezintă un set de procese cognitive, psihomotorii sau senzoriale necesare pentru a obține performanță într-o gamă de activități. Succesul în activitatea respectivă presupune pe lângă aptitudini, un set de cunoștințe dobândite printr-o rută educațională.

E1. Aptitudini cognitive

Aptitudine	Nivel de dezvoltare				
	1 (minim)	2 (mediu inferior)	3 (mediu)	4 (mediu superior)	5 (maxim)
1. Abilitatea generală de învățare				X	
2. Aptitudinea verbală			X		
3. Aptitudinea numerică			X		
4. Aptitudinea spațială			X		
5. Aptitudinea de percepție a formei			X		
6. Abilități funcționărești			X		
7. Rapiditatea în reacții				X	
8. Capacitatea decizională				X	

E2. Aptitudini psihomotorii (A_P), senzoriale (A_S) și fizice (A_F)

E2. Aptitudini psihomotorii

- Dexteritate manuală
- Controlul instrumentelor

E3. Aptitudini senzoriale

- Acuitate vizuală apropiată
- Vedere nocturnă

E4. Aptitudini fizice

- Nu sunt relevante

F. Alte caracteristici

Cele mai importante caracteristici, altele decât cunoștințe, deprinderi și abilități (Knowledge, skills, abilities - KSA) sunt: interesele, surse ale satisfacției profesionale și caracteristicile de personalitate.

F1. Interese

Primele trei tipuri de interese în ordinea relevanței sunt:

I R C (investigativ, realist, convențional)

F2. Surse ale satisfacției profesionale

- Independența în muncă
- Realizare personală
- Promovare
- Recunoaștere
- Statut

F3. Caracteristici de personalitate

- Practicantul unei astfel de ocupații ar trebui să fie o persoană orientată spre acțiune, conștiincioasă și serioasă, riguroasă în realizarea sarcinilor. Capabilă să își mențină judeca și echilibrul emoțional și în situații conflictuale sau de risc.

G. Perspectiva pe piața muncii

Perspectiva pe piața muncii se referă la dinamica dezvoltării ocupației respective în raport cu ansamblul ocupațiilor prezente pe piață. Sunt utilizate trei categorii de notații care semnifică tot atâtea tendințe: creștere (dinamica ocupației e mai mare decât celelalte ocupații per ansamblu), stagnare (dinamica ei este similară cu a altor ocupații) și scădere (dinamica este sub nivelul ansamblului ocupațiilor).

- Stagnare

H. Categoria de salarizare

Raportarea unui salariu la salariul minim pe economie este un indicator relativ constant și foarte informativ, independent de fluctuațiile salariale. Ca atare vom avea ocupații cu salariu minim și ocupații de n x salariul minim, unde n poate fi și un interval (ex. „2-4” x salariul minim).

(1,5 - 3) X Salariu minim pe economie

I. Ocupații similare

Sunt prezentate 2-5 ocupații care fac parte din aceeași grupă, conform opiniei specialiștilor.

- Asistent veterinar
- Epizotolog